

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

1 juni 2015

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2015/C 178/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2015/C 178/02	Mål C-105/15 P: Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Konstantinos Mallis och Elli Konstantinou Malli av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-327/13, Mallis och Malli mot kommissionen och Europeiska centralbanken	2
2015/C 178/03	Mål C-106/15 P: Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-328/13, Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou mot kommissionen och Europeiska centralbanken	3
2015/C 178/04	Mål C-107/15 P: Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Petros Chatzithoma och Ellenitsa Chatzithoma av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-329/13, Petros Chatzithoma och Ellenitsa Chatzithoma mot kommissionen och Europeiska centralbanken	4

2015/C 178/05	Mål C-108/15 P: Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Lella Chatziioannou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-330/13, Lella Chatziioannou mot kommissionen och Europeiska centralbanken	5
2015/C 178/06	Mål C-109/15 P: Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Marinos Nikolaou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-331/13, Marinos Nikolaou mot kommissionen och Europeiska centralbanken	6
2015/C 178/07	Mål C-110/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 2 mars 2015 – Nokia Italia SpA m.fl. mot Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) m.fl.	7
2015/C 178/08	Mål C-121/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 18 december 2014 – ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie mot Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez	8
2015/C 178/09	Mål C-124/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 12 mars 2015 – Salutas Pharma GmbH mot Hauptzollamt Hannover.	9
2015/C 178/10	Mål C-133/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 18 mars 2015 – H.C. Chavez-Vilchez m.fl., motparter: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb) m.fl.	9
2015/C 178/11	Mål C-137/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 20 mars 2015 – María Pilar Plaza Bravo mot Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava	10

Tribunalen

2015/C 178/12	Mål T-527/09 RENV: Tribunalens dom av den 14 april 2015 – Ayadi mot kommissionen (Återförvisning efter upphävande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Grundläggande rättigheter — Rätten till försvar — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Rätten till respekt för egendom)	11
2015/C 178/13	Mål T-121/10: Tribunalens beslut av den 26 mars 2015 – Conte m.fl. mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Fiske — Bevarande av fiskeresurserna — Införande av ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet — Begreppet regleringsakt — Begreppet lagstiftningsakt — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning).	12
2015/C 178/14	Mål T-213/13: Tribunalens beslut av den 30 mars 2015 – Square mot harmoniseringsbyrån – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken).	12
2015/C 178/15	Mål T-111/15: Talan väckt den 1 mars 2015 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen	13
2015/C 178/16	Mål T-115/15: Talan väckt den 5 mars 2015– Deza mot Echa.	14
2015/C 178/17	Mål T-121/15: Talan väckt den 6 mars 2015 – Fortischem mot kommissionen.	15
2015/C 178/18	Mål T-122/15: Talan väckt den 12 mars 2015 – Landeskreditbank Baden-Württemberg mot ECB	17

2015/C 178/19	Mål T-143/15: Talan väckt den 30 mars 2015 – Spanien mot kommissionen	19
2015/C 178/20	Mål T-145/15: Talan väckt den 29 mars 2015 – Rumänien mot kommissionen	20
2015/C 178/21	Mål T-158/15: Talan väckt den 1 april 2015 – Abertis Infraestructuras och Abertis Telecom Satélites mot kommissionen.	21
2015/C 178/22	Mål T-163/15: Talan väckt den 2 april 2015 – Delta Group agroalimentare mot kommissionen	22
2015/C 178/23	Mål T-167/15: Talan väckt den 2 april 2015 – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise mot harmoniseringsbyrån – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN)	23
2015/C 178/24	Mål T-256/12: Tribunalens beslut av den 19 mars 2015 – Hautau mot kommissionen.	24

Personaldomstolen

2015/C 178/25	Mål F-33/15: Talan väckt den 23 februari 2015 – ZZ mot EESK	25
2015/C 178/26	Mål F-34/15: Talan väckt den 24 februari 2015 – ZZ mot Europeiska utrikestjänsten	25
2015/C 178/27	Mål F-37/15: Talan väckt den 3 mars 2015 – ZZ mot kommissionen	26
2015/C 178/28	Mål F-38/15: Talan väckt den 6 mars 2015 – FJ mot parlamentet.	26
2015/C 178/29	Mål F-39/15: Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ mot kommissionen	27
2015/C 178/30	Mål F-40/15: Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ mot rådet	27
2015/C 178/31	Mål F-41/15: Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ m.fl. mot Cepol	28
2015/C 178/32	Mål F-42/15: Talan väckt den 10 mars 2015 – ZZ mot kommissionen	28
2015/C 178/33	Mål F-43/15: Talan väckt den 13 mars 2015 – ZZ mot kommissionen	29

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2015/C 178/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 171, 26.5.2015

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 155, 11.5.2015

EUT C 146, 4.5.2015

EUT C 138, 27.4.2015

EUT C 127, 20.4.2015

EUT C 118, 13.4.2015

EUT C 107, 30.3.2015

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Konstantinos Mallis och Elli Konstantinou Malli av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-327/13, Mallis och Malli mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-105/15 P)

(2015/C 178/02)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Konstantinos Mallis och Elli Konstantinou Malli (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klagandena, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommit på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klagandena ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".

2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandenas argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klagandena inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-328/13, Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-106/15 P)

(2015/C 178/03)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Liasidou och K. Efstathiou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman" och följaktligen för klaganden, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommit på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandens argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klaganden inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Petros Chatzithoma och Ellenitsa Chatzithoma av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-329/13, Petros Chatzithoma och Ellenitsa Chatzithoma mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-107/15 P)

(2015/C 178/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagandena: Petros Chatzithoma och Ellenitsa Chatzithoma (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klagandena, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommit på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klagandena ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandenas argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klagandena inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Lella Chatzioannou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-330/13, Lella Chatzioannou mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-108/15 P)

(2015/C 178/05)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Lella Chatzioannou (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klaganden, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommit på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandens argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klaganden inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Överklagande ingett den 4 mars 2015 av Marinos Nikolaou av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 16 oktober 2014 i mål T-331/13, Marinos Nikolaou mot kommissionen och Europeiska centralbanken

(Mål C-109/15 P)

(2015/C 178/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Marinos Nikolaou (ombud: advokaterna E. Efstathiou, K. Efstathiou och K. Liasidou)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Europeiska centralbanken.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- ogiltigförklara tribunalens bifall till invändningen om rättegångshinder, särskilt konstaterandet att "[e]n förklaring från Eurogruppen kan ... inte anses utgöra en rättsakt avsedd att medföra rättsverkningar för tredjeman", och följaktligen för klaganden, och att Eurogruppen med den angripna förklaringen "gjorde ... en mycket allmän genomgång av vissa åtgärder som överenskommit på politisk nivå med Republiken Cypern",
- upphäva det angripna beslutet i den mån nedskrivningen av bankmedel tillskrevs Republiken Cypern utan att Eurogruppen eller svarandena, eller svarandena inom Eurogruppen, tillskrevs något ansvar för sitt handlande eller beslut,
- upphäva beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför fyra grunder till stöd för överklagandet, särskilt:

1. Det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat och har fattats på grundval av en felaktig tolkning av de faktiska och rättsliga omständigheterna vad avser den institution som faktiskt antog beslutet om nedskrivning av bankmedel "bail in".
2. Det överklagade beslutet åsidosätter allmänna rättsprinciper då tribunalen missuppfattade den omständigheten att oavsett vilken form Eurogruppens beslut hade, utgjorde det en rättsakt mot vilken talan kan väckas.
3. Det överklagade beslutet är behäftat med fel, såtillvida att tribunalen då den meddelade beslutet underlät att pröva i vilket rättsligt och faktiskt förhållande Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Eurogruppen stod till varandra. Den prövade inte den omständigheten att på grundval av principen om adekvat orsakssamband och kriteriet om den verkliga upphovsmannen ska akter som antas av Eurogruppen tillskrivas Europeiska centralbanken och Europeiska kommissionen, vilka skulle ha handlat i överensstämmelse med fördraget om Europeiska unionen och dess protokoll samt sekundärrätt.

Tribunalen underlät således att pröva klagandens argument i sak och avvisade felaktigt talan.

4. Vid bifall till överklagandet ska klaganden inte förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna vad avser överklagandet eller i första instans.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 2 mars 2015 – Nokia Italia SpA m.fl. mot Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC) m.fl.

(Mål C-110/15)

(2015/C 178/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nokia Italia SpA, Hewlett-Packard Italiana srl, Telecom Italia SpA, Samsung Electronics Italia SpA, Dell SpA, Fastweb SpA, Sony Mobile Communications Italy SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Motparter: Ministero per i beni e le attività culturali (MiBAC), Società italiana degli autori ed editori (SIAE), Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori (IMAIE), under avveckling, Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali (Anica), Associazione produttori televisivi (Apt)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten – närmare bestämt skäl 31 och artikel 5.2 b i direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾ – hinder för en nationell lagstiftning (särskilt artikel 71-sexies i den italienska LDA [legge sul diritto d'autore] (upphovsrättslagen) jämförd med artikel 4 i [dekretet av] den 30 december 2009) vilken när det är fråga om köp av medier och apparater för ändamål som uppenbart skiljer sig från privatkopiering – det vill säga uteslutande för yrkesmässigt bruk – föreskriver att kriterier för undantag a priori från avgiften ska fastställas genom privata avtal – eller fri förhandling – särskilt vad gäller de tillämpningsföreskrifter som avses i ovannämnda artikel 4, i avsaknad av allmänna bestämmelser och garantier för likabehandling mellan SIAE och de personer som ska betala kompensationen eller deras branschorganisationer?

- 2) Utgör unionsrätten – närmare bestämt skäl 31 och artikel 5.2 b i direktiv 2001/29/EG – hinder för en nationell lagstiftning (särskilt artikel 71-sexies i den italienska LDA jämförd med [dekretet av] den 30 december 2009 och anvisningarna från SIAE om återbetalning) vilken när det är fråga om köp av medier och apparater för ändamål som uppenbart skiljer sig från privatkopiering – det vill säga uteslutande för yrkesmässigt bruk – föreskriver att ansökan om återbetalning endast kan göras av slutanvändaren och inte av tillverkaren av medierna och apparaterna?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 18 december 2014 – ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie mot Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez

(Mål C-121/15)

(2015/C 178/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie

Motparter: Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en medlemsstats åtgärd, som består i att föreskriva en skyldighet för den traditionella operatören att erbjuda slutkonsumenten leverans av naturgas till reglerade priser, men som inte hindrar att konkurrerande erbjudanden lämnas till priser som är lägre än de reglerade priserna, anses leda till att nivån på priset för leverans av naturgas till slutkonsumenten fastställs oberoende av de fria marknadskrafterna och utgör denna åtgärd, till sin natur, ett hinder för det uppnående av en konkurrensutsatt naturgasmarknad som avses i artikel 3.1 i direktiv 2009/73/EG (¹)?
- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande, enligt vilka kriterier ska det bedömas huruvida en sådan statlig åtgärd avseende priset på leverans av naturgas till slutkonsumenten är förenlig med direktiv 2009/73/EG?

I synnerhet:

- a) I vilken utsträckning och på vilka villkor tillåter artikel 106.2 i fördraget, jämförd med artikel 3.2 i direktiv 2009/73/EG, att medlemsstaterna, genom åtgärder avseende priset för leverans av naturgas till slutkonsumenten, eftersträvar andra mål än att hålla leveranspriset på en rimlig nivå, såsom försörjningstrygghet och territoriell sammanhållning?

- b) Tillåter artikel 3.2 i direktiv 2009/73/EG, särskilt mot bakgrund av målen avseende försörjningstrygghet och territoriell sammanhållning, att en medlemsstat vidtar åtgärder avseende fastställande av priset för leverans av naturgas grundad på principen att den traditionella operatörens kostnader ska täckas fullständigt, och kan de kostnader som är avsedda att täckas av priserna inbegripa andra delar än den som motsvarar inköp på lång sikt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, s. 94).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 12 mars 2015 –
Salutas Pharma GmbH mot Hauptzollamt Hannover**

(Mål C-124/15)

(2015/C 178/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salutas Pharma GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hannover

Tolkningsfrågan

Ska Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1777/2001 av den 7 september 2001 ⁽²⁾, tolkas så, att brustabletter med en kalciumhalt på 500 mg per tablett, som används för förebyggande och behandling av kalciumbrist och för understödande av en speciell behandling för förebyggande och behandling av osteoporos, på vars etikett det för vuxna rekommenderas en maximal daglig dos på 3 tabletter (= 1 500 mg), ska klassificeras enligt undernummer 3004 9000?

⁽¹⁾ EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 240, s. 4.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 18 mars
2015 – H.C. Chavez-Vilchez m.fl., motparter: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank
(Svb) m.fl.**

(Mål C-133/15)

(2015/C 178/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H.C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X.V. Garcia Perez, J. Uwituze, Y.R.L. Wip, I.O. Enowassam, A.E. Guerrero Chavez

Motparter: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb), College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 20 FEUF tolkas så att en medlemsstat inte får neka en tredjelandsmedborgare, som dagligen och faktiskt tar hand om ett minderårigt barn vilket är medborgare i den medlemsstaten, uppehållsrätt?
- 2) Är det för svaret på denna fråga av betydelse att det juridiska, ekonomiska och/eller känslomässiga ansvaret inte vilar helt på denna förälder och vidare att det inte är uteslutet att den andra föräldern, som är medborgare i medlemsstaten, de facto skulle kunna ta hand om barnet? Ankommer det i så fall på föräldern/tredjelandsmedborgaren att göra det troligt att den andra föräldern inte kan ta hand om barnet, innebärande att barnet blir tvunget att lämna unionens territorium om föräldern/tredjelandsmedborgaren nekas uppehållsrätt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 20 mars 2015 – María Pilar Plaza Bravo mot Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Mål C-137/15)

(2015/C 178/11)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Pilar Plaza Bravo

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Tolkningsfråga

Utgör artikel 4.1 i rådets direktiv 79/7/EG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ⁽¹⁾, under de omständigheter som är i fråga i förevarande mål, hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken vid beräkning av den totala ersättningen för hel arbetslöshet till följd av förlust av en enda deltidsanställning, det högsta generellt fastställda beloppet ska multipliceras med en nedsättningskoefficient som motsvarar den andel som arbetstiden vid deltidsanställning utgör av en jämförbar heltidsanställning, med beaktande av att de som arbetar deltid i denna medlemsstat till övervägande delen är kvinnor?

⁽¹⁾ EGT L 6, 1979, s. 24.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 14 april 2015 – Ayadi mot kommissionen

(Mål T-527/09 RENV) ⁽¹⁾

(Återförvisning efter upphävande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter — Förordning (EG) nr 881/2002 — Frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar tillhörande en person som finns upptagen i en förteckning som upprättats av ett FN-organ — Upptagande av denna person i förteckningen i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 — Talan om ogiltigförklaring — Grundläggande rättigheter — Rätten till försvar — Principen om ett effektivt domstolsskydd — Rätten till respekt för egendom)

(2015/C 178/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chafiq Ayadi (Dublin, Irland) (ombud: H. Miller, solicitor, P. Moser, QC, E. Grieves, barrister, och R. Graham, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Paasivirta, T. Scharf och M. Konstantinidis)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Irland (ombud: E. Creedon, ursprungligen biträdd av E. Regan och N. Travers, SC, därefter av N. Travers) och Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan och G. Étienne)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 954/2009 av den 13 oktober 2009 om ändring för hundrafjortonde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter (EUT L 269, s. 20), såvitt avser sökanden.

Domslut

- 1) Kommissionens förordning (EG) nr 954/2009 av den 13 oktober 2009 om ändring för hundrafjortonde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter ogiltigförklaras såvitt avser Chafiq Ayadi.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Chafiq Ayadis rättegångskostnader samt de medel som tribunalen utgett i form av rättshjälp.
- 3) Irland och Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 148, 5.6.2010.

Tribunalens beslut av den 26 mars 2015 – Conte m.fl. mot rådet(Mål T-121/10) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Fiske — Bevarande av fiskeresurserna — Införande av ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet — Begreppet regleringsakt — Begreppet lagstiftningsakt — Villkoret personligen berörd ej uppfyllt — Avvisning)**

(2015/C 178/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giovanni Conte (Pomezia, Italien), Casa del Pescatore Soc. coop. rl, Civitanova Marche (Italien), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Italien), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Italien) (ombud: advokaterna P. Cavasola, G. Micucci och V. Cannizzaro)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis A. Westerhof Löfflerová och A. Lo Monaco därefter A. Westerhof Löfflerová och S. Barbagallo)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: K. Banks och D. Bianchi)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, s. 1), särskilt artiklarna 9 och 10, 14.1, 14.2, 14.3, 14.4 och 14.5, 15, 17.1, 58.1, 58.2, 58.3 och 58.5, 59.2, 59.3, 60.4, 60.5, 62.1, 63.1, 64, 65, 66.1, 66.3, 67.1, 68, 73.8, 92.2 och 103 i samma förordning.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Giovanni Conte, Casa del Pescatore Soc. coop. rl, Guidotti Giovanni & Figli Snc, Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl, och Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.*
- 3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 134, 22.5.2010.

Tribunalens beslut av den 30 mars 2015 – Square mot harmoniseringsbyrån – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)(Mål T-213/13) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)**

(2015/C 178/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Square, Inc (San Francisco, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. Graf)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: V. Melgar)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Tarbes, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Lecomte och R. Zeineh)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 31 januari 2013 (ärende R 775/2012-1) om ett invändningsförfarande mellan Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne och Square, Inc.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Sökanden ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

Talan väckt den 1 mars 2015 – Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål T-111/15)

(2015/C 178/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) och Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irland) (ombud: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, advokater, och B. Byrne, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.2, 2.4, 3, 4 och 5 i Europeiska kommissionens beslut av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.33963 (2012/c) (ex 2012/NN) som genomförts av Frankrike till förmån för handels- och industrikammaren i Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair och Airport Marketing Services,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om rätt till god förvaltning som slås fast i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt av sökandenas rätt till försvar, eftersom kommissionen underlät att ge sökandena tillgång till undersökningsakten och försatte dem i en position där de inte kunde göra sina synpunkter gällande på ett ändamålsenligt sätt.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF eftersom kommissionen felaktigt höll den franska staten ansvarig för ingåendet av avtalen om flygplatstjänster och marknadsföring.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF eftersom kommissionen inte tillämpade principen om en privat investerare i en marknadsekonomi på ett korrekt sätt.

Enligt sökandena gjorde kommissionen fel när den vägrade att tillämpa en jämförande analys, vilken skulle ha lett till att kommissionen fann att sökandena inte erhållit något stöd. Alternativt hävdas att kommissionen använde uppenbart otillräckliga, obestyrkta och otillförlitliga upplysningar vid sin beräkning av flygplatsens lönsamhet, tillämpade ett alltför kortsiktigt tidsperspektiv, underlät att beakta de nätverksexternaliteter som flygplatsen kunde förväntas erhålla till följd av kopplingen till Ryanair, underlät att värdera marknadsföringstjänster korrekt, och inte godtog flygplatsens motiv för att köpa sådana tjänster.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 FEUF och 108.2 FEUF eftersom kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning när den fann att stödet till Ryanair och Airport Marketing Services var lika med Angoulême-flygplatsens totala marginalförluster istället för den faktiska förmånen för Ryanair och Airport Marketing Services. Kommissionen borde ha undersökt i vilken utsträckning den påstådda förmånen faktiskt hade förts vidare till Ryanairs passagerare. Vidare underlät kommissionen att ange storleken på den eventuella konkurrensfördel som Ryanair erhöll genom Angoulême-flygplatsens betalningsflöden som påstods understiga kostnaderna. Slutligen förklarade kommissionen inte på ett korrekt sätt varför återbetalningen av de stödbelopp som angavs i beslutet var nödvändig för att återställa den situation som gällde innan det rättsstridiga stödet beviljades.

Talan väckt den 5 mars 2015– Deza mot Echa

(Mål T-115/15)

(2015/C 178/16)

Rättegångspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Deza a.s. (Valašské Meziříčí, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten P. Dejl)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut ED/108/2014 av den 12 december 2014 som verkställande direktören för Europeiska kemikaliemyndigheten fattade om uppdatering och komplettering av den förefintliga posten för ämnet DEHP i kandidatförteckningen för eventuellt införande i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet har fattats med överskridande av befogenheter (*ultra vires*).

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet har fattats med överskridande av befogenheter (*ultra vires*) på grund av att i) sökanden inte hade rätt enligt förordning nr 1907/2006 att uppdatera förteckningen för eventuellt införande i bilaga XIV i den mening som avses i artikel 59.1 i förordningen, ii) antagandet av det angripna beslutet förgicks av ett förfarande vid svarandemyndigheten som strider mot artikel 59 i förordning nr 1907/2006, och (iii) det angripna beslutet och det förfarande vid svarandemyndigheten som ledde till att det antogs kringgår det förfarande som Europeiska unionens råd och Europaparlamentet inrättat i detta syfte.

2. Andra grunden: Det angripna beslutet strider mot rättsäkerhetsprincipen.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet strider mot rättsäkerhetsprincipen genom att i) det identifierar bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) som ett ämne som stör det endokrina systemet, trots att EU-rätten inte definierar ett sådant ämne eller fastställer kriterier för att identifiera det och denna definition eller dessa kriterier har utformats av Europeiska kommissionen på grundval av förordningar och beslut av rådet och Europaparlamentet, samt ii) beslutet fattades vid en tidpunkt då ett förfarande fortfarande pågick, om än i ett långt framskridet skede, för godkännande av ämnet DEHP som identifierats som reproduktionstoxiskt enligt artikel 57 c i förordning nr 1907/2006.

3. Tredje grunden: Det ifrågasatta beslutet är inte grundat på övertygande och objektiva vetenskapliga rön.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet är rättstridigt genom att det inte är grundat på övertygande och objektiva vetenskapliga rön som visar att DEHP uppfyller samtliga kriterier i artikel 57 f i förordning nr 1907/2006.

4. Fjärde grunden: Sökandens rättigheter och de principer som ryms inom Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts.

Sökanden hävdar att det angripna beslutet och det förfarande vid svarandemyndigheten som ledde till att det antogs åsidosätter sökandens rättigheter och de principer som ryms inom Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rättsäkerhetsprincipen, rätten till en rättvis rättegång och rätten till respekt för egendom.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1).

Talan väckt den 6 mars 2015 – Fortischem mot kommissionen

(Mål T-121/15)

(2015/C 178/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fortischem a.s. (Nováky, Slovakien) (ombud: advokaterna C. Arhold, P. Hodál och M. Staroň)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artiklarna 1, 3, 4 och 5 i kommissionens beslut av den 15 oktober 2014 om statligt stöd nr SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), som Slovakien införlivat för NCHZ,

— tillerkänna sökanden ersättning för rättegångskostnaderna i målet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Överträdelse av artikel 107.1 FEUF

Kommissionens beslut att det utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF att förklara företaget Novácke chemické závody, a.s. v konkurze (NCHZ) vara ett strategiskt företag i den mening som avses i den slovakiska lagen av den 5 november 2009 om vissa strategiska åtgärder i fråga om strategiskt viktiga företag i konkurs (lagen) strider mot artikel 107.1 FEUF, eftersom samtliga villkor inte är uppfyllda.

Sökanden anför att förklaringen inte innebar att statliga tillgångar överfördes, eftersom statens utgifter inte ökade i förhållande till vad som hade blivit fallet om de vanliga insolvensbestämmelserna hade varit tillämpliga. Förklaringen innebar inte heller en ekonomisk fördel för NCHZ, för det första, eftersom borgenärerna i vilket fall skulle ha valt att verksamheten fortsatte och det tillfälliga förbudet mot friställningar gynnade endast staten och inte företaget. För det andra går tillämpningen av lagen igenom kontrollen av marknadsekonomins funktion, eftersom den var ekonomiskt fördelaktig för offentliga borgenärer.

Sökanden har slutligen hävdats att även om kommissionen har rätt och tillämpningen av lagen ska anses utgöra statligt stöd till NCHZ förmån, gjorde kommissionen en uppenbart oriktig bedömning när den beräknade det statliga stödbeloppet.

2. Andra grunden: Åsidosättande av skyldigheten att göra en omsorgsfull och opartisk granskning

Sökanden har anförts att kommissionen var skyldig att å ena sidan upplysa den slovakiska regeringen om att den ansåg att den ex post analys som den slovakiska regeringen ingav inte var tillräckligt detaljerad och å den andra ange vilka ytterligare upplysningar eller klargöranden som den slovakiska regeringen var tvungen att inge. Sökanden har vidare hävdats att kommissionen underlät att begära upplysningar om slutliga belopp innan den fattade beslutet om återbetalning.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF och motiveringsskyldigheten

Sökanden har hävdats att kommissionen inte angav några skäl till varför NCHZ i detta särskilda fall inte skulle ha fortsatt verksamheten om lagen inte tillämpades. Kommissionen besvarade inte heller den slovakiska regeringens argument i fråga om att offentliga borgenärerna hade ett ekonomiskt intresse av att verksamheten fortsatte.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 FEUF och 108.2 FEUF samt artikel 14.1 i rättegångsreglerna, genom att omstruktureringsstödet utvidgades till sökanden

Sökanden har hävdats att det inte förelåg något statligt stöd till bolagets förmån, eftersom försäljningen skedde till marknadspris. Enligt sökanden är kommissionens argument och tvivel på att de priser som Via Chem och därefter Fortishem erlade för NCHZ tillgångar motsvarade marknadspriset felaktiga av flera skäl. Sökanden har hävdats, för det första att det inte är tillräckligt att kommissionen uttrycker tvivel, eftersom den har bevisbördan. För det andra antas att tillgångarna såldes till högsta möjliga pris, eftersom försäljningen skedde i samband med ett konkursförfarande och under överinseende av en konkursdomstol som var skyldig att agera i konkursborgenärernas intresse. För det tredje var anbuds förfarandet öppet, överblickbart och villkorslöst. Därför säkerställdes det högsta pris som kunde erhållas på marknaden. Förköpsrättsåtagandet påverkade inte försäljningspriset. Trots att villkoren för försäljningen mellan Via Chem och Fortishem är irrelevanta på grund av marknadspriset vid den första försäljningen, antas det försäljningspris som förhandlats fram mellan de ekonomiska aktörerna på den privata marknaden vara ett marknadspris även om något anbuds förfarande inte arrangeras.

Sökanden har vidare anförts att det är uppenbart att överföringen av NCHZ tillgångar till Via Chem och därefter till sökanden inte kan anses utgöra ett försök att kringgå kommissionens beslut om återbetalning av två skäl. För det första är fallet så långt ifrån ett typiskt förfarande för kringgående att till och med kommissionen medger att den inte har några bevis för en avsikt att kringgå återbetalning. För det andra kommer kommissionen ändå till slutsatsen att ekonomisk kontinuitet föreligger och att den kan utvidga återbetalningen till sökanden. Kommissionens slutsats bygger emellertid på en felaktig bedömning som grundar sig på en misstolkning av individuella kriterier, underlåtenhet att ta hänsyn till bevisbördan och missuppfattning av det övergripande konceptet ekonomisk kontinuitet i fråga om statligt stöd.

Sökanden har slutligen hävdats att kommissionens ställningstagande är ekonomiskt fördärligt och onödigt i ett konkurrensrättsligt perspektiv. Enligt sökanden försöker kommissionen att skapa en ny och mycket striktare rättspraxis enligt vilken transaktionens ändamål ska vara det avgörande kriteriet och försäljningspriset ett bikriterium, om ens det.

5. Femte grunden: I andra hand åsidosättande av artiklarna 107.1 FEUF och 108.2 FEUF samt artikel 14.1 i rättegångsreglerna, genom att utvidgningen av återbetalningsbeslutet inte begränsades till 60 procent av det påstådda statliga stödet.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF på grund av att otillräckliga skäl lämnades med avseende på den ekonomiska kontinuiteten

Sökanden har hävdats att det följer av de iakttagelser som gjorts mot bakgrund av den första grunden att kommissionens resonemang är otillräckligt för att domstolen ska kunna göra en rättslig prövning av det ifrågasatta beslutet, och att sökanden inte kan förstå skälen till att kommissionen drog slutsatsen om ekonomisk kontinuitet.

Talan väckt den 12 mars 2015 – Landeskreditbank Baden-Württemberg mot ECB

(Mål T-122/15)

(2015/C 178/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Glos, K. Lackhoff och M. Benzling)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara ECB:s beslut av den 5 januari 2015 (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) genom att förordna att verkningarna ska bestå av ersättandet av ECB:s beslut av den 1 september 2014 (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: ECB har tillämpat ett felaktigt kriterium vid bedömningen av särskilda omständigheter.
 - Sökanden gör som första grund gällande att ECB tillämpat fyra olika och oförenliga kriterier vid bedömningen av huruvida sökanden, trots att storlekskriteriet är uppfyllt, inte borde klassificeras som ett mindre betydande företag på grund av särskilda omständigheter i den mening som avses i artikel 6.4 andra stycket i förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽¹⁾, jämförd med artikel 70.1 i förordning (EU) nr 468/2014 ⁽²⁾. Vart och ett av dessa kriterier är i sig felaktigt.
 - Sökanden uppger vidare att enligt artikel 70.1 i förordning nr 468/2014 föreligger särskilda omständigheter när det finns "särskilda och faktiska omständigheter" som gör att det är "olämpligt" att klassificera en enhet som betydande och att enheten ställs under ECB:s tillsynsstandard. Sökanden anser att det är "olämpligt" i den mening som avses i artikel 70.1 i förordning nr 468/2014 att klassificera en enhet som betydande enbart utifrån enhetens storlek om detta inte är oundgängligt för att uppnå de mål som eftersträvas med förordning nr 1024/2013, då det är tillräckligt att behörig nationell myndighet utövar tillsynen under ECB:s tillsyn på makronivå.
2. Andra grunden: Uppenbart felaktiga bedömningar av sakomständigheterna
 - Som andra grund gör sökanden gällande att det – med beaktande av de omständigheter som sökanden åberopat vid hearingen och inför administrativa omprövningsnämnden – inte är nödvändigt att sökanden klassificeras som betydande för att målen med förordning nr 1024/2013 ska kunna uppnås. Det vore även förenligt med principerna i förordning nr 1024/2013 att klassificera sökanden som mindre betydande. ECB:s bedömning att det inte finns några särskilda omständigheter är uppenbart felaktig.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringskyldigheten
 - Sökanden anser att det angripna beslutet inte har motiverats på ett sammanhängande sätt och att det innehåller en motstridig motivering. ECB nämner totalt fyra bedömningskriterier som inte har något samband inbördes och som inte går att förena med varandra.
 - De grundläggande skälen till det angripna beslutet framgår inte av texten. ECB:s uppgifter består endast av enkla påståenden och bestridanden.
 - I det angripna beslutet har ECB inte heller tagit ställning till de argument som sökanden framfört under det administrativa förfarandet. Bland annat har ECB inte angett varför de faktiska och rättsliga omständigheter som sökanden åberopat inte är tillfyllest för att kullkasta den i artikel 6.4 andra stycket i förordning nr 1024/2013 angivna presumptionen.
4. Fjärde grunden: ECB har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att inte använda sig av sitt utrymme för skönsmässiga bedömningar.
 - Sökanden gör som fjärde grund gällande att ECB har åsidosatt sin skyldighet att göra bedömningar enligt artikel 6.4 i förordning nr 1024/2013 och artikel 70 i förordning nr 468/2014. ECB har därmed gjort sig skyldig till maktmissbruk.

5. Femte grunden: Åsidosättande av skyldigheten att pröva och beakta samtliga relevanta omständigheter

- Sökanden gör som femte grund gällande att ECB har åsidosatt sin skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva och beakta samtliga faktiska och rättsliga omständigheter i det enskilda fallet. I synnerhet underlät ECB att bedöma de faktiska och rättsliga omständigheter som åberopats av sökanden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, s. 63).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (EUT L 141, s. 1).

Talan väckt den 30 mars 2015 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-143/15)

(2015/C 178/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull och M. J. García-Valdecasas Dorrego, Abogados del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/103 av den 16 januari 2015 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i den mån följande stöd och betalningar undantas:

1. stöd som Spanien erhållit och som varit avsett för den autonoma regionen Andalusien, till ett sammanlagt belopp på 3 586 250,48 euro plus 1 866 977,31 euro (frikopplade direktstöd), under budgetåren 2009 och 2010,
2. betalningar som verkställts av Konungariket Spanien till förmån för den autonoma regionen Castilla y León till ett sammanlagt belopp på 2 123 619,66 euros (1 479,90 euro + 978 849,95 euro + 12 597,37 euro + 1 720,85 euro + 1 096 710,18 euro + 32 261,41 euro) avseende "Naturbetingade nackdelar" och "Åtgärder för miljövänligt jordbruk" under budgetåren 2010 och 2011, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Schablonkorrigeringen på 5 453 227,79 euro (frikopplade direktstöd) strider mot artikel 27.1 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004, artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 samt artiklarna 3 och 52 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013, av följande skäl:

- Kommissionen gjorde en felaktig tolkning av artikel 27 i förordning nr 796/2004, eftersom det förhållandet att resultaten av det slumpmässiga urvalet för åren 2008 och 2009 var sämre än resultaten av riskanalysurvalet inte utgör ett åsidosättande av nämnda artikel och därmed inte heller ett åsidosättande av unionsrätten som innebär att finansiering av jordbruksutgifter ska undantas enligt artiklarna 31 i förordning nr 1290/2005 och 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

- Kommissionen saknade skäl för att anse att artikel 27 i förordning nr 796/2004 hade åsidosatts, eftersom de bevis som lagts fram av Konungariket Spanien under kontrollförfarandet visade att det hade gjorts en ändamålsenlig undersökning och att ändamålsenliga åtgärder hade vidtagits i syfte att förbättra riskanalysurvalet. Det har således inte skett något åsidosättande av unionsrätten som innebär att finansiering av jordbruksutgifter ska undantas enligt artiklarna 31 i förordning nr 1290/2005 och 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- 2. Korrigeringen på 2 123 619,66 euros ("naturbetingade nackdelar" och "åtgärder för miljövänligt jordbruk") ska ogiltigförklaras av följande skäl:
 - Den strider mot artikel 10.2 och 10.4 och artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1975/2006, eftersom kommissionen ansåg att Konungariket Spanien hade underlåtit att uppfylla sina kontrollskyldigheter på grund av att det inte hade inventerat antalet djur i samband med kontroller på plats av stödet avseende "naturbetingade nackdelar" och "åtgärder för miljövänligt jordbruk". Den andra grunden består av två delar, vilka avser
 - a) att skyldigheten att inventera antalet djur i samband med kontroller på plats av stödet avseende programmet för landsbygdsutveckling för åren 2007–2013 i Castilla y León strider mot strider mot den kontinuitet som gäller för djurtäthetskriteriet och mot likabehandlingsprincipen samt
 - b) att kommissionen gjorde en felaktig tolkning av artikel 10.2 och 10.4, jämförd med artikel 14.2 i förordning nr 1975/2006, eftersom den ansåg att det spanska systemet inte var lämpligt för att kontrollera djurtäthetskriteriet.
 - Den strider mot artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1082/2003 och mot artikel 26.2 b i förordning nr 796/2004, eftersom Konungariket Spanien har tillförlitliga databaser för nötkreatur, får och getter, vilka uppdateras kontinuerligt i enlighet med gällande krav.
 - Den strider mot artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005, eftersom det är uppenbart oproportionerligt med en finansiell korrigering på 5 % för de åtgärder som berörs av undersökningen. Den finansiella korrigeringen är oproportionerlig, eftersom det angripna beslutet går utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att skydda unionens finansiella intressen. Detta även om tribunalen skulle finna att de spanska myndigheterna gjort sig skyldig till den överträdelse som lagts till dem last.

Talan väckt den 29 mars 2015 – Rumänien mot kommissionen

(Mål T-145/15)

(2015/C 178/20)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: R. Radu, V. Angelescu, R. Mangu och D. Balancea)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/103 av den 16 januari 2015 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser inkorrekt utövande av kommissionens behörighet att undanta belopp från EU-finansiering:

- Kommissionen har, genom att tillämpa de schablonmässiga korrigeringar som föreskrivs i genomförandebeslut (EU) 2015/103, inkorrekt utövat sin behörighet i strid med såväl artikel 52 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 som kommissionens riktlinjer för tillämpningen av finansiella korrigeringar enligt definitionen i kommissionens dokument nr VI/5330/97 av den 23 december 1997 om "Riktlinjer för utvärdering av budgetkonsekvenserna i samband med granskningen av och beslutet att avsluta räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ".
- Kommissionen var skyldig att fastställa korrigeringarna utifrån ett konkret fastställande av de belopp som Rumänien hade använt på ett oegentligt sätt och inte använda schablonmässiga procentsatser, dels eftersom omständigheterna inte krävde det, dels för att Rumänska staten hade ställt de uppgifter som var nödvändiga för att beräkna korrigeringarna till kommissionens förfogande. Kommissionen hade inte i förevarande fall behövt anstränga sig oproportionerligt mycket för att göra beräknade korrigeringar, på grundval av den reella förlusten av medel.

2. Andra grunden avser otillräcklig och felaktig motivering av det angripna beslutet

- Genomförandebeslut (EU) 2015/103 är inte tillräcklig och korrekt motiverat eftersom kommissionen, när det antogs, inte i tillräcklig utsträckning angav skälen för valet att tillämpa en schablonsats för de oegentligheter som konstaterats i samband med granskningarna och har inte på ett korrekt sätt motiverat varför de argument som Rumänien anfört i fråga om möjligheten att tillämpa en beräknad korrigering inte kunde beaktas vid fastställandet av den slutliga korrigeringen.

3. Tredje grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- Det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen eftersom tillämpningen av en schablonmässig korrigering på 10 procent för verkställda betalningar för ansökningsår 2009 respektive 5 procent för ansökningsår 2010 har lett till en övervärdering av förlusten av unionsmedel till följd av de oegentligheter som konstaterats i samband med granskningarna, med hänsyn till att nämnda procentsatser inte beaktar vare sig överträdelsen art och allvar eller de finansiella följderna av dessa för unionens budget.

Talan väckt den 1 april 2015 – Abertis Infraestructuras och Abertis Telecom Satélites mot kommissionen

(Mål T-158/15)

(2015/C 178/21)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Abertis Infraestructuras, SA (Barcelona, Spanien), Abertis Telecom Satélites, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, M. Maragall de Gispert, M. Santa María Fernández, J. Panero Rivas och A. Balcells Cartagena)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- sakpröva och godta de skäl till ogiltigförklaring som anges i denna ansökan,
- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet, såvitt det där fastställs att den nya tolkningen av artikel 12 TRLIS som har antagits av spanska myndigheter ska betraktas som ett statligt stöd som strider mot den inre marknaden,
- ogiltigförklara artikel 4.1 i beslutet, såvitt det kräver att Spaniens Konung ska se till att det som betraktas som ett stödssystem och som beskrivs i artikel 1 upphör,
- ogiltigförklara punkterna 2, 3, 4 och 5 i artikel 4 i beslutet, såvitt dessa innebär en skyldighet för Spaniens Konung att återkräva de belopp som kommissionen betraktar som statligt stöd,
- i andra hand begränsa räckvidden för den återkrävningsskyldighet som Spaniens Konung ålades i artikel 4.2 i beslutet, enligt samma villkor som i det första och det andra beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som åberopades i mål T-826/14, Spanien/kommissionen, och T-12/15, Banco de Santander y Santusa/kommissionen.

Det anförs särskilt att felaktig rättstillämpning föreligger vid den rättsliga kvalificeringen av åtgärden såsom statligt stöd, utpekandet av den som gynnas av åtgärden och kvalificeringen av den förvaltningsrättsliga tolkningen såsom ett stöd som skiljer sig från det som varit föremål för bedömning i kommissionens beslut, samt att principerna om berättigade förväntningar, estoppel och rättssäkerhet har åsidosatts.

Talan väckt den 2 april 2015 – Delta Group agroalimentare mot kommissionen

(Mål T-163/15)

(2015/C 178/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Italien) (ombud: advokaten V. Migliorini)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att Europeiska kommissionens skrivelse Ref. Ares (2015) 528512 av den 9 februari 2015 – Generaldirektören för jordbruk och landsbygdsutveckling, Jerry Plewa, till sökandens företrädare Scabin, vilken mottogs samma dag, om avslag på sökandenas begäran av den 13 januari 2015 om åtgärder enligt artikel 219.1 eller artikel 221 i förordning (EU) nr 1308/2013 och särskilt fastställande av exportbidrag enligt artikel 196 i förordning (EU) nr 1308/2013 inom sektorn för kött och fjäderfä, är en nullitet och ogiltigförklara densamma,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av artiklarna 219.1 och 221 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, s. 671)
 - Sökanden gör gällande att kommissionens påstående att handelsstatistiken för de första 11 månaderna år 2014 visar en ökning av exporten med 5 procent jämfört med samma period år 2013 motsägs av den tabell som återfinns till höger på sidan 19 i den av kommissionen citerade rapporten om situationen på markanden för kött och fjäderfä från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket av den 22 januari 2015, i vilken det framgår att exporten från unionen under de första 11 månaderna 2013 av kött och fjäderfä utgjorde 1 936 000 000 euro medan den under de första 11 månaderna under 2014 endast uppgick till 1 886 838 000 euro, det vill säga en minskning med 2,5 procent och inte en ökning med 5 procent och att kommissionen även gjorde en felaktig bedömning av priserna, vilka angavs som stabila trots att de varit föremål för ett betydande fall med 8 procent, vilket framgår av sidan 9 i rapporten. Kommissionen gjorde därigenom även en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artiklarna 219.1 och 221 i förordning (EU) nr 1308/2013.
2. Andra grunden: åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, särskilt artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.
 - Sökanden gör gällande att kommissionens beslut att avslå sökandens begäran om åtgärder i enlighet med artikel 221 i förordning (EU) nr 1308/2013 fattades utan föregående yttrande från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket och att det således utgjorde ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011, vilken är tillämplig enligt den hänvisning som görs i artikel 229 i förordning (EU) nr 1308/2013, vilken i sin tur anges i artikel 221 i förordning (EU) nr 1308/2013.

Talan väckt den 2 april 2015 – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise mot harmoniseringsbyrån – Freistaat Bayern (NEUSCHWANSTEIN)

(Mål T-167/15)

(2015/C 178/23)

Ansökan är avfattad på: tyska

Parter

Sökande: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (Veitsbronn, Tyskland) (ombud: advokaten B. Bittner)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Freistaat Bayern (München, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket "NEUSCHWANSTEIN"

Förfarande vid harmoniseringsbyrån: Ogiltighetsförfarande

Angripet beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 22 januari 2015 i ärende R 28/2014-5

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- ogiltigförklara registreringen av kännetecknet "NEUSCHWANSTEIN" – gemenskapsvarumärke nr 10 144 392
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 19 mars 2015 – Hautau mot kommissionen

(Mål T-256/12) ⁽¹⁾

(2015/C 178/24)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 227, 28.7.2012.

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 23 februari 2015 – ZZ mot EESK

(Mål F-33/15)

(2015/C 178/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna J.-N. Louis, N. de Montigny och D. Verbeke)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK)

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens tysta beslut att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa personaldomstolens dom av den 26 februari 2013 i mål F-124/10, Labiri mot EESK, och om ersättning för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det tysta avslagsbeslutet av den 20 februari 2015 vad gäller sökandens klagomål mot tillsättningsmyndighetens rättsstridiga underlåtenhet att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen av den 26 februari 2013 i mål F-124/10,
- förplikta Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) att till sökanden betala ersättning för ideell skada med 50 euro per dag från den 14 december 2007 till den dag då det lämnas bistånd i enlighet med vad som angetts i skrivelsen av den 27 maj 2010 från Regionkommitténs generalsekreterare och med 100 euro per dag från den 26 februari 2013 till den dag då de åtgärder som är nödvändiga för att följa personaldomstolens dom vidtas,
- förplikta EESK att till sökanden betala dröjsmålsränta på ovannämnda belopp från den 20 oktober 2014 till den dag då betalning sker till en räntesats motsvarande Europiska centralbankens fastställda referensränta med tillägg av två procentenheter, och
- förplikta EESK att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 24 februari 2015 – ZZ mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål F-34/15)

(2015/C 178/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet om avslag på det klagomål angående mobbning som sökanden har lämnat in mot Chief Operating Officer vid Europeiska utrikestjänsten.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det beslut av den 14 april 2014 som meddelats av unionens höga representant, Europeiska kommissionens vice ordförande, om avslag på det klagomål angående mobbning som sökanden har lämnat in mot Chief Operating Officer vid Europeiska utrikestjänsten, och
- förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 3 mars 2015 – ZZ mot kommissionen

(Mål F-37/15)

(2015/C 178/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet av avslå sökandens ansökan om dubbelt flyttningsbidrag till följd av att han flyttat till Schweiz

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 19 maj 2014 att avslå hans ansökan om flyttningsbidrag motsvarande två månaders grundlön, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 6 mars 2015 – FJ mot parlamentet

(Mål F-38/15)

(2015/C 178/28)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: FJ (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europaparlamentet

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens begäran om ersättning för vissa icke-medicinska kostnader för sökandens son.

Sökandens yrkanden

- I första hand, fastställa att tillsättningsmyndighetens beslut av den 18 juni 2014 att inte ersätta sökanden för vissa icke-medicinska kostnader som är en följd av sökandens sons funktionshinder och som inte ersätts av det gemensamma sjukförsäkringssystemet, är rättsstridigt,
- I andra hand, förordna en expert i enlighet med artikel 75 i rättegångsreglerna för att fastställa graden av den nedsatta förmåga som är en följd av funktionshindret, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ mot kommissionen**(Mål F-39/15)**

(2015/C 178/29)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* ZZ (ombud: advokaterna J.-N. Louis och N. de Montigny)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Saken och beskrivning av tvisten**

Ogiltigförklaring av erbjudandet om överföring av sökandens pensionsrättigheter till unionens pensionssystem, med tillämpning av de nya genomförandebestämmelserna i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna av den 3 mars 2011 tillämpas.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 oktober 2014 om fastställelse av beräkningen av tillgodoräkning av sökandens pensionsrättigheter som förvärvats innan sökanden tillträdde sin tjänst vid kommissionen.
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ mot rådet**(Mål F-40/15)**

(2015/C 178/30)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* ZZ (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Saken och beskrivning av tvisten**

Ogiltigförklaring av sökandens karriärutvecklingsrapport för år 2013.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara den karriärutvecklingsrapport som upprättats angående sökanden för år 2013, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 mars 2015 – ZZ m.fl. mot Cefol**(Mål F-41/15)**

(2015/C 178/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ZZ m.fl.

Svarande: Europeiska polisakademin (Cepol)

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av de beslut fattade av Europeiska polisakademin (Cepol) som lett till att sökandena antingen har sagt upp sig från sina tjänster vid Cepol eller flyttat från London till Budapest och då gjort en ekonomisk förlust, samt yrkande om ersättning för därvid liden ekonomisk och ideell skada.

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara Cepols beslut nr 17/2014/DIR av den 23 maj 2014, om omlokalisering av Cepol till Budapest, Ungern, från och med den 1 oktober 2014, i vilket sökandena underrättades om att "underlåtelse att följa dessa föreskrifter kommer att likställas med en uppsägning med verkan från den 30 september 2014",
- även, och i den mån det krävs, ogiltigförklara Cepols beslut av den 28 november 2014 att avslå sökandenas klagomål ingivna mellan den 8 och den 21 augusti 2014 mot nämnda beslut,
- även, och i den mån det krävs, ogiltigförklara Cepols beslut av den 22 december 2014 genom vilket Cepol "godkände" två av de sökandes uppsägningar,
- ersätta den ekonomiska skada sökandena lidit,
- ersätta den ideella skada sökandena lidit, samt
- förplikta Cepol att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 10 mars 2015 – ZZ mot kommissionen**(Mål F-42/15)**

(2015/C 178/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZZ (ombud: advokaten A. Salerno)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av lönebeskedet för maj 2014, eftersom det innebär tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 423/2014 av den 16 april 2014 om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2012 av lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen, vilken i sin tur är rättsstridig, eftersom den inte innehåller en korrigeringskoefficient för ersättningen till tjänstemän som arbetar i Luxemburg, där levnadskostnaderna är betydligt mycket högre än i Bryssel.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- Ogiltigförklara beslutet att fastställa hans lön för maj 2014, eftersom han inte har haft förmånen av någon korrigeringskoefficient,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Talan väckt den 13 mars 2015 – ZZ mot kommissionen**(Mål F-43/15)**

(2015/C 178/33)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: ZZ (ombud: advokaten S.A. Pappas)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att endast fastställa en bestående partiell invaliditet på 2 procent efter den arbetsolycka som sökanden drabbats av.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV